

Sygn. akt II CNP 55/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 grudnia 2013 r.,
skargi Przedsiębiorstwa Komunikacyjno - Spedycyjnego T.
Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T.
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 16 września 2011 r., wydanego
w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Komunikacyjno - Spedycyjnego
T. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T.
przeciwko G. L. i M. L.
o zapłatę,

**odrzuca skargę oraz oddala wniosek pełnomocnika
skarżącego o przyznanie kosztów postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

Strona skarżąca wносиła o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 16 września 2011 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem; niezbędne jest również uwiarygodnienie tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie dowodów lub co najmniej ich surogatów (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, nie publ., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, nie publ., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, nie publ., z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 55/06, nie publ. i z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06, nie publ.). Strona skarżąca tego obowiązku nie spełniła, wskazała jedynie, że kwota 2001 zł stanowi wartość przedmiotu zaskarżenia, oraz że „nie można się zgodzić” z zasądzeniem odsetek od kwoty 3275,85 zł i z zasądzeniem na rzecz pozwanych kwoty 343,50 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów pomocy prawnej w postępowaniu apelacyjnym, co nie jest uprawdopodobnieniem wyrządzonej szkody.

Należy też zwrócić uwagę, że od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji o kosztach procesu skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczenia nie przysługuje (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2005 r., II CNP 15/05, OSNC 2006, nr 9, poz. 153, z dnia 11 października 2005 r., V CNP 36/05, z dnia 22 grudnia 2005 r., V CNP 63/05, z dnia 26 stycznia 2006 r., V CNP 95/05, z dnia 26 maja 2006 r., II CNP 25/06, z dnia 23 czerwca 2006 r., III CNP 26/06, z dnia 27 lipca 2006 r., III CNP 28/06, z dnia 24 października 2006 r., IV CNP 80/06, z dnia 6 grudnia 2006 r., V CNP

147/06, z dnia 23 marca 2007 r., IV CNP 28/07, z dnia 26 kwietnia 2007 r., II CNP 49/07, z dnia 27 lipca 2007 r., I CNP 46/07, nie publ.).

Zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzuca na posiedzeniu niejawnym m.in. skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego kasacja wniesiona przez adwokata ustanowionego dla strony zwolnionej od kosztów sądowych, niezawierająca przytoczenia podstaw kasacyjnych bądź ich uzasadnienia, nie jest „udzieleniem pomocy prawnej” w rozumieniu § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 1997 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. Nr 154, poz. 1013 ze zm.), za którą koszty ponosi Skarb Państwa (por. np. postanowienia z dnia 18 marca 1999 r., I CKN 1046/97, OSNC 1999, nr 10, poz. 178, z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999, nr 6, poz. 123, z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 280/98, nie publ.). Pogląd ten, zachował aktualność po wejściu w życie § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) i należy odpowiednio odnieść go do sytuacji gdy skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wniesiona przez adwokata ustanowionego dla strony zwolnionej od kosztów sądowych, nie zawiera uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy. Uzasadniało to odmowę przyznania pełnomocnikowi strony powodowej zwrotu kosztów z tytułu pomocy prawnej udzielonej z urzędu.